

i den kommunale servicesektor, når de skal aflægge besøg i de ældres hjem.

Jeg har også via pressen erfaret, at vi har været ude for den slags tricktyverier, og det finder jeg naturligvis både dybt beklageligt og også utrygt for borgerne.

Jeg er enig med forslagsstilleren i, at problemerne også hænger sammen med, hvordan den enkelte kommune tilrettelægger den praktiske, men også den personlige bistand. Mange aflysninger og stadig skiftende ansigter svækker selvfølgelig borgernes mulighed for at få skabt et tillidsfuldt forhold til hjælperne, og det befordrer også mulighederne for, at tyve kan skaffe sig adgang til hjemmet.

Jeg finder det imidlertid væsentligt, at man holder sig for øje, at det er kommunerne, der har ansvaret for ældreplejen, og at anvendelsen af og udformningen af eventuelle legitimationskort må bero på lokale forhold, herunder hvordan kommunerne styrer og tilrettelægger ældreplejen.

Regeringen finder det meget positivt, hvis der lokalt vurderes, om det findes hensigtsmæssigt at give ansatte i den kommunale ældrepleje legitimationskort. Jeg er bekendt med, at flere kommuner allerede forsyner personale med forskellige former for legitimation.

Regeringen lægger stor vægt på, at de svage ældre føler sig trygge, når de ansatte i den kommunale sektor kommer i hjemmene. Regeringen ser derfor meget gerne, at kommunerne i tilrettelæggelse af ældreplejen også inddrager en mulig kriminalpræventiv effekt ved at lade personalet bruge legitimationskort.

Jeg kan imidlertid ikke vurdere, om et landsdækkende legitimationskort skulle være løsningen for kommunerne. Som udgangspunkt mener jeg, at lokale forhold må veje tungt, men der kan være andre forhold, som f.eks. tekniske løsninger til imødegåelse af forfalskning, der kunne tale for nogle fælles løsninger.

Så jeg har ud fra en kriminalpræventiv synsvinkel orienteret justitsministeren om, at der er forslag fremme om at udbedre brugen af legitimationskort til personalet i ældreplejen, og sideløbende har jeg bedt Kommunernes Landsforening om at overveje, hvilke muligheder der er for en fælles forstærket indsats til forebyggelse af tricktyverier i hjemmene, herunder også nytteværdien af et legitimationskort.

Grete Schødt (S):

Dansk Folkeparti ønsker med det her beslutningsforslag, at regeringen skal pålægges endnu et nyt lovinitiativ. Denne gang skal der gribes ind i det kommunale selvstyre med en vedtagelse via lov om at indføre et ensartet og landsdækkende legitimationskort til brug for ansatte i kommunerne og i den kommunale servicesektor, der aflægger besøg i hjemmene hos de ældre.

Tanken om at beskytte de ældre mod, at en forkert hjemmehjælper får adgang til deres hjem, har vi i Socialdemokratiet selvfølgelig sympati for, men det er langt fra virkeligheden verden at tro på, at 190.000 husstandes hjemmehjælpere kan udstyres med et kort, hvorpå der står hjemmehjælper i X-kommune med navn, billede osv., og at problemerne så er løst. De tarvelige personer, der vil snyde sig adgang til ældres hjem og begå tyveri, tror jeg faktisk meget hurtigt kan finde ud af at kopiere sådan et landsdækkende kort. Skulle vi ikke hellere rette en henvendelse til Kommunernes Landsforening og spørge dem om, hvilke erfaringer de har med dokumentation for de rigtige hjemmehjælpere. Legitimationskortene ved vi jo findes i masser af kommuner. Findes der andre gode ting, så lad os få undersøgt, hvordan de ser ud.

For vi er selvfølgelig enige i intentionerne i beslutningsforslaget. Det er de bedste. Det sætter vi overhovedet ikke spørgsmålstegn ved. Men løsningsforslaget mener vi er forkert, hvilket også betyder, at Socialdemokratiet ikke støtter dette beslutningsforslag.

Else Winther Andersen (V):

Venstre kan altså ikke støtte det her beslutningsforslag om legitimationskort til alle i ældreplejen, for vi oplever, at vi herigennem giver en falsk tryghed for de gamle, fordi man jo til enhver tid vil kunne efterligne sådan et kort.

Men ønsker kommunerne udeomkring i landet at give deres servicemedarbejdere sådan et kort – det behøver jo ikke bare være hjemmehjælpere, det kan være alle mulige andre servicemedarbejdere, der kommer i hjemmene – så kan kommunerne jo gøre det. Det behøver vi ikke at lovgive om herinde. Det hører hjemme i det kommunale selvstyre.

Så er der jo også en anden ting, nemlig at man ikke skal lovgive, hvis man ikke kan kontrollere, om det er det rigtige kort. Det vil vi aldrig nogen sinde kunne her, og så er vi inde